

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

T R E Ś Ć:

- I Rozporządzenia Władz Naczelnych 1.
II Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz
III Inne ogłoszenia 6.

I.

Rozporządzenia Władz Naczelnych

1.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Robót Publicznych i Ministra
Spraw Wewnętrznych.

Z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. Ustaw Nr. 61
poz. 611 Monitor Pol. Nr. 163) regulujące
używanie i ochronę dróg

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), oraz art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do Międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu automobilowego, zawartej w Paryżu dnia 11 października 1909 r. (Dz. U. R. P. p. r. 1922 Nr. 85, poz. 762 i z r. 1923 Nr. 86, poz. 668 i 669), zarządza się, co następuje:

I. Postanowienie ogólne.

§ 1. Pojęcie drogi publicznej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia obejmuje nie tylko samą jezdnię, lecz całą szerokość gruntu, zajętego przez drogę, oraz budowle i urządzenia do niej należące, łącznie z pasami przydrożnymi, bądź stanowiącymi przynależność drogi, bądź to pozostawionymi przez właścicieli przydrożnych gruntów wolnymi od uprawy — w myśl art. 11 powołanej ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem zawartych w § 39—55, stosują się do wszelkiego rodzaju dróg publicznych, bez względu na to, w czym zarządza się znajdują, oraz z jakich funduszy są utrzymywane.

Przepisy ruchu publicznego dotyczą ruchu pieszego, pojazdów zaprzęgowych, jazdy na rowerach, jazdy konnej i pędzenia lub prowadzenia zwierząt,

Do ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych stosują się przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 587), które pozostają w swej mocy i obowiązują nadal wspólnie z niniejszym rozporządzeniem.

Przepisy co do przewozu na drogach publicznych materiałów lekkopalnych, wybuchowych, żrących i t. p. zostaną uregulowane oddzielnym rozporządzeniem.

§ 3. Naczelnicy władz administracyjnych II instancji, a w Warszawie Komisarz Rządu, mogą wydawać szczegółowe rozporządzenia i przepisy w ramach niniejszego rozporządzenia.

II. Zakazy niszczenia dróg.

§ 4. Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 5. Zabrania się wloczenia po drogach publicznych, wszystkich przedmiotów, mogących psuć drogę.

Przedmioty takie winny być wlezione na kołach lub saniach.

§ 6. Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy.

Powierzchnia żelaznych obręczy, stykająca się z jezdnią, winna być zupełnie gładka, przyczem wyjątki są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych, ciągniętych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

§ 7. Zabrania się zanieczyszczania drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzanie na drogę odpływów z urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materiałów, mogących

kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metalu, szkła i t. p.

Zwierzęta padłe na drodze publicznej, winien właściciel ich usunąć w ciągu 24 godzin; w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 8. Zabrania się trutować rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przedrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta pociągowe, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty progowe, oraz zaorywać drogę.

§ 9. Zabrania się osobom nie uprawnionym korzystać z trawy, rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

§ 10. Zabrania się bez pozwolenia właściwego zarządu drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materiały, narzędzia, towary i t. p.

Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

§ 11. Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, zaopatrzonych w odpowiednie tablice ostrzegawcze — oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn po mostach z drewnianymi pokładami, wreszcie rozniecać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkimi mostami.

§ 12. Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe.

W razie potrzeby wzmocnienia mostu, kosztu, z tem wzmocnieniem związane, a określone przez właściwy zarząd drogowy, ponosi przewoźący.

III. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

§ 13. Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń — na poboczach (burtach) drogi.

W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jaknajdalej od środka drogi.

Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby i t. p.) winien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

§ 14. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt, pędzonych lub prowadzonych na drogach błotnych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni.

Nie na twardej nawierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory.

§ 15. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnicy, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego, oraz ochrony dróg i mostów.

Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, dłuższych nad 20 metrów, zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 km. na godzinę (szybkość konia w stęple).

Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającym się po swojej lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającym się ze swej prawej strony.

§ 16. Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż na 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

Obowiązek zaopatrzenia w hamulce powyższych pojazdów osobowych, oraz wszelkich innych pojazdów zaprzęgowych, zostanie uregulowany dla poszczególnych obszarów administracyjnych w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

W każdym razie do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę.

Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczasголоledzi.

§ 17. Obrys pojazdu, to jest jego szerokość — łącznie ze wszystkimi wystęпами, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej, nie może przekraczać 2,5 metra, o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

§ 18. Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 19. Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 metrów.

§ 20. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane.

Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 21. Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

Zabrania się również urządzać postój na drodze.

W razie przypadkowego wstrzymania jazdy należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprząż.

§ 22. Wszelkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osad, miasta i t. d.), z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobkowych — winny mieć napisy, względnie być zaopatrzone w tabliczkę o wymiarach nie mniej niż 25×15 cm., umieszczoną z lewej strony pojazdów, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela, lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku i t. p.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób umieszczania będzie ustanowiony w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, przez władze, rozporządzające temi pojazdami.

§ 23. Każdy pojazd, znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym białym światłem, widocznym zdaleka.

Naczelnicy władz administracyjnych II Instancji mogą ograniczyć stosowanie tego postanowienia tylko do dróg o twardej nawierzchni (bitych lub brukowanych), a dla województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej mogą naczelnicy władz administracyjnych II Instancji zarządzić jeszcze inne ulgi, mające na celu stopniowe wprowadzenie tego postanowienia.

§ 24. Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna się zaopatrzyć w imienną kartę rowerową, bez fotografii, wydaną przez władze administracyjne I Instancji na stosowną piśmienną prośbę.

Przed wydaniem karty rowerowej winien urząd wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajomiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III niniejszego rozporządzenia i w dziale F rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów, wymienionych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Rowery, używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz w dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białym świetle.

Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

§ 26. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt), o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego po tych poboczach.

Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 27. Rowery z przystosowaniami motorami (silnikami) napędzonymi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 28. Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiacz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 29. Zabrania się pozostawiać dziecł na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 30. Zabrania jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek.

Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hołobli, mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

§ 31. Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej, niż 120 ctm. długości, i mniej niż 10 ctm. szerokości.

§ 32. Zebrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrasz lub obrzydzenie.

§ 33. Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi, jako też ze względu na specjalne warunki bezpieczeństwa ruchu, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów, względnie niektórych ich rodzajów, na określonych odcinkach dróg.

IV. Urządzenie i utrzymanie zajazdów.

§ 34. Przy wszelkich zakładach i urządzeniach, związanych z postojem pojazdów, winna być pozostawiona wolna od zabudowań przestrzeń poza bocznym rowem przydrożnym, wystarczająca dla pomieszczenia tej ilości pojazdów (tak osobowych, jak i wozów ciężarowych), jaka, według przewidywań przy zakładaniu zajazdu, może się gromadzić w czasach najbardziej intensywnego ruchu (targi, jarmarki, odstawa buraków i t. p.).

W razie niedostatecznej szerokości pasa gruntu, przeznaczonego na zajazd pomiędzy zakładem a rowem przydrożnym, winien być urządzony plac dla zjazdu o odpowiedniej powierzchni obok zakładu lub po za nim.

Rozmiary placu, przeznaczonego na postój pojazdów, oznaczy w każdym poszczególnym wypadku odnośna władza, wykonująca utrzymanie drogi, na podstawie opinii właściwego zarządu drogowego i zwierzchność gminnej.

Przepisy powyższe mają zastosowanie do istniejących zakładów i urządzeń, o ile miejsce i warunki na to pozwalają.

§ 35. Miejsca, przeznaczone na zajazdy, jak również dojazdy do tych zajazdów z dróg, winny posiadać twardą nawierzchnię.

Przy wyborze rodzaju umocowania powierzchni placu i dojazdy należy stosować się do wskazówek właściwego zarządu drogowego, które winny być udzielane z uwzględnieniem warunków miejscowych.

§ 36. Wszelkie roboty, dotyczące urządzenia zajazdów i dojazdów do tychże, będą wykonywane staraniem i kosztem właścicieli lub dzierżawców odnośnych zakładów i urządzeń, według wskazówek właściwego zarządu drogowego.

§ 37. Właściciele lub dzierżawcy zakładów i urządzeń, wyszczególnionych w § 32, mają obowiązek utrzymywania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości—jakoteż ustawienia i utrzymywania znaków, sporządzonych według wskazówek zarządu drogowego, z tablicami, głoszącymi zakaz urządzania postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

V. Znaki drogowe.

§ 38. Przepisy § 39—55 mają zastosowanie do wszelkich dróg publicznych (§ 2) po za ulcami i placami miast, osad miejskich, uzdrowisk i zdrojowisk.

§ 39. Obowiązek postawienia i utrzymywania znaków drogowych ciąży na utrzymujących drogę (art. 19 i 20 ustawy z dn. 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych, Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 6, poz. 32).

Na skrzyżowaniu dróg różnych kategorii obowiązek ustawienia i utrzymania drogowskazów obciąża obowiązanych do utrzymania drogi wyższej kategorii, — a kosztu tego ustawienia i utrzymania obciążają w równej mierze obowiązanych do utrzymania krzyżujących się dróg.

Znaki, dotyczące urządzeń obcych w pasie drogowym (art. 9 ustawy z dn. 7 października 1921 r.), winny być ustawiane i utrzymywane staraniem i kosztem przedsiębiorstw, korzystających z dróg dla tych urządzeń, — według wskazówek zarządu drogowego.

Władze administracyjne w drodze nadzoru w razie zaniedbań winny wydać zarządzenia postawienia znaków.

§ 40. W razie niespodziewanego powstania przeszkody, zagrażającej bezpieczeństwu ruchu, obowiązana jest miejscowa władza gminna, do czasu wkroczenia właściwych organów drogowych, poczynić doraźne zarządzenia ubezpieczające, na koszt utrzymujących drogę.

A. ZNAKI DROGOWE INFORMACYJNE.

§ 41. Dla celów administracji drogowej oraz dla orientacji osób, korzystających z dróg, winny być postawione na drogach publicznych odpowiednie znaki drogowe informacyjne, wymienione w § 42—49.

1) Znaki kilometrowe i hektometrowe.

§ 42 Znaki drogowe kilometrowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych, a znaki drogowe hektometrowe (setkowe) na drogach publicznych o twardej nawierzchni (bitych i brukowanych).

Znaki kilometrowe hektometrowe winny być ustawione na prawej krawędzi drogi, licząc od jej początku, o ile w razach wyjątkowych nie zostanie udzielone specjalne upoważnienie na odmiennie umieszczenie tych znaków co do dróg państwowych przez Ministerstwo Robót Publicznych a co do dróg wszystkich innych kategorii — przez właściwych naczelników władz administracyjnych II instancji.

Ustawienie znaków drogowych winno nastąpić na podstawie pomiarów, nieprzekraczających granicy błędu 0,75 metra na 1 kilometr.

§ 43. Stosownie do ustalonego podziału dróg państwowych na trakty odśrodkowe, idące w kierunku od m. stoł. Warszawy do granic Państwa, i na trakty łącznikowe, znajdujące się w wycinkach pomiędzy sąsiednimi traktami odśrodkowymi, za początek dróg państwowych odśrodkowych przyjętą została Warszawa, względnie pośredni punkt innego traktu odśrodkowego, od którego zaczyna się dany trakt odśrodkowy.

Za początek drogi państwowej łącznikowej przyjęty został krańcowy punkt tej drogi, leżący: 1) przyłączeniu owych traktów odśrodkowych — na trakcie odśrodkowym posiadającym mniejszy numer porządkowy, wyznaczony przez Ministerstwo Robót Publicznych, 2) — od-

środkowego z łącznikowym — krańcowy punkt drogi, leżący na pierwszym z nich i 3) — dwóch łącznikowych — punkt na trakcie posiadającym mniejszy numer porządkowy, wyznaczony przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Za początek drogi wojewódzkiej należy przyjąć ten punkt krańcowy skrzyżowania się drogi z drogą państwową lub inną wojewódzką, który leży bliżej siedziby województwa.

Za początek odnośnej drogi przy kilometrowaniu dróg gminnych będzie przyjęty punkt, wyznaczony przez właściwy Wydział powiatowy.

§ 44. Na znakach kilometrowych winny znajdować się następujące cyfry: a) na froncie słupa cyfra, wskazująca odległość w kilometrach od początku danej drogi (kilometr bieżący); b) na każdej z bocznych powierzchni słupa cyfra, wskazująca odległość od najbliższego z jej strony miasta, miasteczka, lub większej osady.

Odległość winna być liczona od pewnego centralnego punktu, jak to: rynku, kościoła i t. p.

Wysokość cyfr, na znakach kilometrowych winna być równa 12 cm.

O ile znaki obecnie nie pozwolą na wymalowanie cyfr, powyższych wymiarów, mogą być cyfry zmniejszone do czasu ustawienia nowych znaków.

§ 45. Znaki hektometrowe (setkowe) winny mieć numerację bieżącą od 1 do 9 w każdym poszczególnym kilometrze.

Wysokość cyfr na znakach hektometrowych winna być równa 8 cm.

2) Znaki mostowe.

§ 46. Znaki mostowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych przy przyczółku mostu lub przepustu na lewym poboczu drogi, licząc od punktu początkowego.

Znaki mostowe winny być opatrzone w cyfry w postaci ułamka, którego licznikiem jest kilometr bieżący danej drogi, na którym znajduje się most (środek mostu, licząc między wewnętrznymi ścianami przyczółków), a mianownikiem liczba porządkowa danego obiektu (mostu lub przepustu), np. pierwszy most lub przepust na 153 kilometrze danej drogi będzie posiadał Nr. 153/1, a drugi most na tymże kilometrze Nr. 153/2.

3) Drogowskazy.

§ 47. Na skrzyżowaniach dróg państwowych i wojewódzkich z drogami wszelkiej kategorii winny być ustawione drogowskazy.

Drogowskaz winien być albo słupem o liczbie ramion (tablic), odpowiadającej liczbie rozchodzących się dróg, albo też znakiem kamiennym lub murowanym z odpowiednim napisem na bocznych powierzchniach, zwróconych w kierunkach dróg.

Napisy winny wskazywać najbliższą w danym kierunku miejscowość zamieszkałą i jej odległość (w kilometrach), a ponadto położone przy drodze w danym

• kierunku miasta, miasteczka lub większą osadę, odległość od którego jest oznaczona na bocznej stronie najbliższego znaku kilometrowego (p. § 44) danej drogi, również z podaniem odległości.

Ilość niezbędnych drogowskazów na każdym skrzyżowaniu dróg, jakoteż rozmieszczenie tych drogowskazów winny mieć na względzie możliwość szybkiej orientacji przy jeździe w każdym kierunku.

Również i przy wyjeździe z miast, miasteczek i większych osiedli winien być ustawiony na prawej krawędzi drogi, licząc w kierunku od osiedla, drogowskaz z oznaczeniem tego miasta, miasteczka, lub większej osady, odległość od którego jest oznaczona na bocznej stronie znaków kilometrowych danej drogi (p. § 44).

§ 48. Na drogach publicznych wszystkich kategorii przy wjeździe do osiedli winien być ustawiony na prawej krawędzi, licząc w kierunku od osiedla, tablica z oznaczeniem nazwy tej miejscowości.

Tablice te mają mieć wymiar co najmniej 5 centymetrów długości na 30 wysokości, napis o wysokości liter 8—10 centymetrów.

§ 49. Na przecięciu drogi publicznej z granicą województwa i powiatu winien być ustawiony odpowiedni znak z tablicą, zwróconą napisem do drogi, zawierającą nazwy graniczących jednostek administracyjnych, ewentualnie dwa znaki, jeżeli granicę stanowi droga lub rzeka.

Znaki graniczne winny być ustawione na prawym brzegu korony drogi, licząc od jej początku, o ile warunki miejscowe nie wymagają odmiennego ich umieszczenia.

B. ZNAKI DROGOWE OSTRZEGAWCZE.

1. Zapory i rogatki.

§ 50. Przeszkoda wszelkiego rodzaju, powodując przerwę komunikacji na drodze publicznej, winna być niezwłocznie po jej zauważeniu oznaczona za pomocą odpowiedniej zapory, zmuszającej pojazd do zatrzymania się przed przeszkodą.

§ 51. Urządzenia ustawione nie w miejscu przydatkowej przeszkody (§ 50), a dla chwilowego wstrzymania ruchu (rogatki) w celu poboru myta drogowego mostowego, miejskiego, załatwienia formalności granicznych i t. p., winny być widoczne z oddali i w tym celu mają być malowane na biało lub pobielone, oraz nie utrudniać ruchu na drodze.

Zamykania rogatek bezpośrednio przed zbliżającym się samochodem zabrania się.

2) Tarcze i tablice.

§ 52. W celu uprzedzenia przejeżdżających o przeszkodach o miejscach, wymagających zwolnienia lub wstrzymania ruchu, winny być ustawiane:

a) na drogach publicznych wszelkiego rodzaju:

W miejscach przerwy komunikacji (§ 50) oraz w miejscach wymagających obowiązkowego zatrzymania ruchu w celu poboru opłat drogowych, mostowych, miejskich, celnych i innych, rewizji dokumentów i t. p. (§ 51) — okrągłe tarcze o średnicy 50 cm. na słupach wysokości 2,50 m., pomalowane na kolor czerwony, u-

stawione — w razie przerwy komunikacji — po osi drogi przed zaporami (§ 50), w innych wypadkach na prawem poboczu, prostopadle do kierunku ruchu.

b) na drogach publicznych o twardej nawierzchni,

Okrągłe tarcze średnicy 50 cm. na słupach wysokości 2,50 m., pomalowane na kolor ciemnoniebieski, z wymalowanym białym kolorem znakiem sygnalizującym w umówionej formie (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 86 poa. 668, aneks D) następujące utrudnienia ruchu, wymagające zwolnienia jazdy:

1) wygórowane mostki (t. z. „ośle mostki”), poprzeczne przez drogę ścieki i inne tego rodzaju stałe przeszkody;

2) ostre zakręty drogi, niebezpieczne dla szybkiego ruchu samochodowego;

3) skrzyżowania dróg o twardej nawierzchni;

4) przejazdy kolejowe w jednym poziomie.

5) Takież tarcze z wymalowanym na ciemnoniebieskim tle białym znakiem, sygnalizującym wszelkie miejsca przerw komunikacji (§ 50) i obowiązkowego wstrzymania ruchu (§ 51).

Wzory tarcz wyszczególnionych w pp. 1—4 c podane w wymienionym powyżej Dzienniku Ustawy z 1923r. № 86, a wzór tarczy wymienionej w p. 5 załącza się się do niniejszego rozporządzenia.

Znaki te winny być ustawiane na prawem poboczu, prostopadle do kierunku ruchu, w odległości około 2,50 metr. od sygnalizowanej przeszkody.

Znaków tych nie należy stawiać w obrębie zabudowanych miejscowości.

§ 53. Zapory w miejscach przerw komunikacji (§ 50), jak również wszelkie inne miejsca, wymagające zatrzymania ruchu (§ 51), winny być z nastaniem ciemności zaopatrzone w światło czerwone, widoczne z odpowiedniej odległości.

§ 54. W wypadkach przeszkód, powodujących przerwę w komunikacji, jak również w razie czasowego, ograniczenia ruchu (np. podczas wiosennych przełomów na tymczasowych mostach objazdowych i t. p.), winny być ustawiane na najbliższych od przeszkody rozstajach dróg, i zależnie od miejscowych warunków, przy wyjeździe z najbliższego, znacznieszego osiedla, gdzie zachodzi możliwość zmiany marszruty, tablice ostrzegawcze, z podaniem bliższych wskazówek co do możliwego objazdu („przejazd zamknięty na . . . km.”, „objazd na prawo lub na lewo”, oraz główne miejscowości, przez które sklerowya się objazd).

W celu zwrócenia uwagi przejeżdżających, nad tablicą ostrzegającą o przeszkodzie winna być umieszczona tarcza, pomalowana na kolor czerwony o średnicy 30 cm.

§ 55. Cyfry na znakach drogowych (§§ 44—46), tudzież napisy na drogowskazach (§§ 47—49) i tablicach ostrzegawczych (§ 54) winny być wykonane czarnym kolorem na białym tle.

IV Postanowienia końcowe.

§ 56. Czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów jest obowiązkiem zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

§ 57. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych, o ile dane przekroczenia nie podlegają surowszej karze.

§ 58. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. U. R. P., z tem, że:

1) pojazdy, będące już w dniu tym w ruchu, winny być przystosowane do wymagań przepisów § 6 najpóźniej:

w ciągu dwóch lat,
oraz przepisów §§ 16, 22 i 23 najpóźniej:
w ciągu jednego roku—

od dnia ogłoszenia rozporządzenia i

2) termin zaopatrzenia dróg publicznych w znaki

porządkowe ustanawia się, jak następuje: dla znaków kilometrowych, hektometrowych i mostowych (§§ 42—46) na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych:

w ciągu dwóch lat,

na drogach gminnych:

w ciągu czterech lat,

dla drogowskazów i tablic przy wyjeździe do osiedli—przy wjeździe do osiedli, oraz na granicy województw i powiatów (§§ 47—49)

w ciągu sześciu miesięcy,

licząc wszystkie terminy od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

Termin ustawienia znaków kilometrowych na drogach gminnych może być w razie potrzeby odroczony przez Naczelników władz administracyjnych II instancji.

II.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz innych Władz i Zrządów.

2.

WYKAZ zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie, zgłoszonych w roku 1924 na obszarze Województwa Białostockiego.

W miesiącu		1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		11		12		13		14		15	
		dżuma		ospa natu- ralna		cholera az- jatycka		dur brzusz- ny i rzeko- my		dur plami- sty		dur powrot- ny		czerwonka		płonica		błonica		nagm. zapal. opon mózg. rdzeniowych ²		odra		róża		krztusiec		zimnica		zakażenie połogowe	
		ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	cz.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	cz.	zg.
czerweu	chrz.						19		34	2	2				28		6		11	1	1						1				
	żyd.						8		8	3	3				4	1	1	1	2								1				
lipiec	chrz.			3			39		22	1	1	43		21	1	17	1				20		2		8		1				
	żyd.			1			15		1			9		17	2	6				3							5		2		
sierpień	chrz.						53	4	9			104	12	9		1				19	1	4		7	2	3		2		1	
	żyd.						37		3			10	1	16						18											
wrzesień	chrz.			1			188	2	11			29		19	2	15				2				4		1		1			
	żyd.						52	3				5	2	11						2		1				1		2		1	

W miesiącu	16		17		18		19		20		21		22		23		24		25		26		27	
	trąd		gruźlica otw. zgony na gruźlicę		jaglica		waglik		nosaczka		włośnica		wodostreść		pokąs. przez zwierzę, chore lub podejrzane o wściekliznę		zatrucie osłab. protok. tam. spożyciem		inne niewymienione		Odkazano mieszkań		Odwołano osób	
	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.	ch.	zg.
czerwiec	chrz.		5	9									13						18					
	żyd.		4	4									2						1		74		97	
lipiec	chrz.		3	15									1	1	22				27	1	121		1108	
	żyd.			8															1					
sierpień	chrz.		4	6											15				17	3	150		45	
	żyd.		2	2											1				2					
wrzesień	chrz.		5	9											12				19		159		100	
	żyd.			4															2	1				

Naczelnik Wydziału Zdrowia P.
Dr. K. Alchimowicz.

3.

Zagubione dokumenty.

- 1) Koncesja na otrzymywanie spirytusu dla apteki w Sejnach (wystawiona przez lekarza powiat. w Sejnach)—Emmy Domosławskiej.
- 2) Plan tartaku w Siemionach, oraz pozwolenie na prawo prowadzenia tegoż, zgubiony w kwietniu 1924 r. przez woźnego gminy Widźgowa pow. Bielskiego Antoniego Kondratinka.
- 3) Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Wołkowyskie 3 IV 1922 r. za Nr. 3429—Abe'go Popko.
- 4) Legitymacja urzędnicza wydana przez Ministerstwo Wyzn. Rel. i O. P. za Nr. 17612 — Adama Półbrat z Trojanowa poczta Szepletowo gminy Klukowo powiatu Wysokie Mazowieckie (—zgubiona w lipcu 1924 r.)
- 5) Dowód osobisty wydany przez Starostwo Wołkowyskie z daty 20. X. 1922 r. za Nr. 10029 dla Włodzimierza Jurachny.

4.

Inne ogłoszenia.

ZNALAZIONE ŻREBIĘ.

Starostwo Grodzieńskie ogłasza, że 24 sierpnia 1923 r. na trakcie Białystok-Krynki, w lesie obok wsi Nowosiółki pow. Białostockiego, zauważono zbłąkane żrebię 1-roczną, które przybiegło za przejeżdżającymi do m. Krynek, gdzie znajduje się na przechowaniu u p. Bronisława Kuźmy.

W razie niezgłoszenia się właściciela—żrebię to zostanie sprzedane z licytacji.

Na stacji kolejowej Suwałki 11 listopada 1922 r. znaleziono bilet 50 dolarowej pożyczki polskiej. Właściciel tego biletu może zgłosić się w Komendzie Policji Państw. powiatu Suwalskiego i wskazać numer zgubionego biletu.

W pociągu z Suwałk do Augustowa 29 czerwca 1924 r. zginęły rzeczy, w których znajdowała się książeczka inwalidzka Leona Kamińskiego Nr. 72. — Znalazca zechce chociaż tę książeczkę złożyć na Posterunku Policji w Augustowie.

5.

Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Białymstoku zatwierdzonych przez O. Komisję Ziemską w Białymstoku wniosków o wdrożenie postępowania scaleniowego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Białymstoku na zasadzie części pierwszej art 17 ustawy z 31 lipca 1923 o scaleniu gruntów (Dz. Ust. Nr. 92/23 r.) i p. b. § 48 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy z 27 lutego 1924 r. (Dz. Ust. 26) podaje do publicznej wiadomości, iż podanemi niżej prawomocnymi orzeczeniami Komisji Ziemskiej Okręgowej w Białymstoku zatwierdzono wnioski o wdrożenie postępowania scaleniowego w następujących jednostkach administracyjnych z podaniem obszaru scalenia tychże jednostek.

L. R. 2211. Białystok 10 sierpnia 1924 roku.

Orzeczeniem z 21 maja 1924 r. we wsi Pogorzalki gm. Obrubniki powiatu Białostockiego.

L. R. 2443/3660 Białystok, 19 sierpnia 1924 r.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 r. we wsi Berzinki pow. Sejneńskiego Holuny Wolnino.

L. R. 2432/3797, 3793. Białystok, 27 sierp. 1924 r.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 we wsi Karwowe-Wszebory gm. Jedwabne pow. Kolneńskiego i Karwowe Polki.

L. R. 2306/3790 Białystok, 27 sierpnia 1924.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 we wsi Konstantynówka, gminy i powiatu Ostrołęckiego Imieście Ostrołęka.

L. R. 2305/3831 Białystok, 27 sierpnia 1924 r.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 r. w jednostce adm. miasta Ostrołęki i we wsi Konstantynówka.

L. R. 2520/3875 Białystok, 2 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 w jednostce administracyjnej wsi Sanie-Dąb oraz części wsi Czosaki-Dąb Sanie Ostrow gminy Kossaki-Rutki, powiatu Łomżyńskiego.

L. R. 2950/3897, 2952/3896 Białystok, 3 września 1924

Orzeczeniem z 9 lipca 1924 w jednostce adm. wsi Brzozowo Chrzczony, gm. Poświętne, pow. Wys Mazowieckiego oraz Brzozowo-Chrzczonki w całości następnie w części wsi Brzozowo-Chabdy.

L. R. 2421/3983 Białystok, 3 września 1924 r.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 r. w jednostce adm. wsi Łączyn gm. Troszyn pow. Ostrołęckiego.

L. R. 2508/4019 Białystok 3 września 1924

Orzeczeniem z 9 lipca 1924 w jednostce adm. Grzymały - Belzący - Stok, gm. Długoborz, pow. Łomżyńskiego.

L. R. 2506/ 4074 2307/4071 i 4068 Białystok, 11 września 1924 r.

Orzeczeniem z 25 czerwca 1924 w jednostce adm. wsi Andrzejki-Boguszyce, gm. Szczepankowo pow. Łomżyńskiego.

L. R. 2731 Białystok, 12 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 w jednostce administracyjnej wsi Gliniak, gm. Kolnica, pow. Augustowskiego.

L. R. 2541 Białystok, 17 września 1924 r.

Orzeczeniem z 9 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi Puchały Stare i Puchały-Nowe gm. Widźgowa, pow. Bielskiego,

L. R. 2491 Białystok, 17 września 1924 r.

Orzeczenie z 9 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi, Przytulanka, gm. Kalinówka, pow. Białostockiego.

L. R. 2967 Białystok, 19 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi Lewonie gm. Krypno pow. Białostockiego z dołączeniem części wsi Pęskle

L. R. 2661 Białystok, 19 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi Grądy Wielkie gminy Jedwabne, powiatu Kolneńskiego.

L. R. 2736. Białystok, 21 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 r. w jednostce administracyjnej wsi Gleba, gminy Dylewo, powiatu Ostrołęckiego.

L: R. 2598,5309/47, 53 Białystok, 24 września 1924 r.

Orzeczenie z 9 lipca 1924 w jednostce administracyjnej wsi Łebki-Małe gminy Grabowo powiatu Szczuczynskiego w jednostce admin. wsi Turczyn gm. Bełda, pow. szczuczynskiego, w jednostce adm. wsi Kubrzany, gm. Jedwabno pow. Kolneńskiego, w części jednostki adm. wsi Wierzbowo gm. Bogusze, pow. Szczuczynskiego w jednostce admin. wsi Szostaki gm. Jedwabne pow. Kolneńskiego, w jednostce adm. wsi Chojnowek-Różańsko, gminy Bogusze, powiatu Szczuczynskiego.

L. Pr. 5309/43, 49, 50, 153 Białystok, 24 września 1924.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi Tybory-Olszewo gminy Wysoko-Mazowieckiej pow. Wyszko-Mazowieckiego z dołączeniem części wsi Tybory uszyńskie, jednostki adm. wsi Rumiejki gm. Bargłów powiatu Augustowskiego, w jednostce adm. wsi Bączę-Suche gminy Puchały pow. Łomżyńskiego z dołączeniem części wsi Modzele-Stare, w jednostce adm. wsi Kąty gminy Mały Płock powiatu Kolneńskiego.

L: R, 2831/4442 Białystok, 29 września 1924 r.

Orzeczeniem z 24 lipca 1924 r. w jednostce adm. wsi Jaksć-Borki, gm. Sniadowo, pow. Łomżyńskiego z dołączeniem części wsi Truszki-Sapki, Kamionowo i Truszki-Kruki.

III.

Inne ogłoszenia.

6.

Do wiadomości byłych słuchaczy Akademii Rolniczej.

w Bydgoszczy.

Niniejszem zawiadamiamy Sz. Kolegów i Koleżanki, że na mocy postanowienia Walnego Zebrania Słuchaczy Państwowej Akademii Rolniczej w lipcu 1922 r. odbędzie się dn. 22 stycznia 1925 r.

w Bydgoszczy zjazd Koleżeński w sali Hotelu pod „Orłem”. — Ze względu na tok prac organizacyjnych Zjazdu, prosimy Sz. Kolegów i Koleżanki, którzy pragną wziąć udział w Zjeździe, aby najpóźniej do dn. 1 grudnia r. b. zawiadomili o tem Kol. Józefa Płatka (Warszawa, C. T. R. ul. Kopernika No. 30). — Jednocześnie upraszamy na ręce tegoż Kolegi przesłać 25 zł. wraz z obecnym adresem, celem zapewnienia przyjazdu poszczególnych Kolegów rezesłania programu Zjazdu i na wypadki związane z pracami przygotowawczymi jak: zamówienie odpowiedniej ilości noclegów, sali orkiestry d. t. d. —

Prezes Komitetu
Organizacyjnego Zjazdu:

Sekretarz Zjazdu

(—) *Tadeusz Tenczyński*

(—) *J. Płatek*

L. Pr. 5309/42.